

Ungskärsvisan eller "På fiske i storm"

(till samma melodi som rallarlåten Gällivarevisan)

Det var den tredje juli vi på fiske oss utgav
från Ungskär i tre båtar på det osäkra hav,
ty vädret det var vackert fast tjocka var ibland
men stundom denna skingrades så att vi sågo land.

Vi våra garn utsätta, vi ana ingenting,
förrn vinden upp till västan så hastigt springer kring
till storm han snart sig höjer och sjön bli ganska hög
och regnets mörka byar så häftigt kring oss flög.

Vi börjar snart att kämpa, vi inga krafter spar,
att taga till oss garnen, det enda fiskarn har,
varmed han skall försörja sig själv och sina små,
som uti oskuldsåren hos modern hemma går.

Och djupets starka krafter vi märka mer och mer,
och ytans vita vågor vi uti mörkret ser,
vi önska ljusets timma, men väntans stund var lång,
och vi fick snart förnimma, att våra garn, di' språng.

Det var att endast hålla med sjö och väder ner
och när vi länsat litet, då land vi genast ser,
så segel måste sättas att klara Längans fyr,
ty utom Längans udde man sedan kursen styr.

Och när till land vi kommo, en sorglig syn vi ser
då både män och kvinnor oss denna fråga ger:
Var är den tredje båten, har du ej skådat den?
Och ännu några timmar man spejar efter den.

Jag söker dem att trösta, kanhända att de har
till land sig redan tagit och att de ligga kvar.
Men nej. De hade träffats av dödens starka hand
ty allt som kunde flyta man redan såg i lkand.

Jag såg min systers tårar, det tog mitt hjärta hårt
då barnen ropte: Fader, ack kommer du ej snart?
Men svar de aldrig fingo, ty han kom icke mer,
han hade allaredan i havet stigit ner,

Du hav syns ej bli mättat, du längtar efter efter fler,
ty varje år går tusen i dina vågor ner.
Du får dem ej behålla till evig tid, ty se
en gång skall även havet de döda från sig ge.